

КОРЕКЦІЯ ВТОРИННОЇ ДИСЛІПІДЕМІЇ ПРИ ГІПОТИРЕОЗІ

Мелеховець О.К., Суніл Чандран, клін.ординатор, Хілько Є.А., магістр,

Герман А.А., Колотило І.С., студенти,

Подорога О. І., Барабаш В.В.***

СумДУ, кафедра сімейної медицини

**Сумська обласна клінічна лікарня,*

***Дорожна клінічна лікарня ст. Харків*

Однією з актуальних проблем клінічної медицини є формування системи лікувальних заходів для запобігання фатальних ускладнень атеросклерозу. Багато центровими дослідженнями доведено, що розвиток і формування атеросклеротичних змін починаються вже на етапах субклінічного гіпотиреозу і надалі обтяжують клінічну симптоматику основного захворювання.

Мета: оцінити вплив замісної гормонотерапії (ЗГТ) на динаміку ліпідного профілю при гіпотиреозі.

Матеріали і контингент дослідження. У дослідження було включено 54 жінки з вперше виявленим субклінічним гіпотиреозом, що мали підвищений рівень ТТГ (7 ± 2 мМО/мл) та нормальний рівень Т4 вільного ($11,38 \pm 1,21$ ммоль/л) та Т3 вільного ($4,03 \pm 0,07$). Всі пацієнтки мали гіперхолестеринемію на момент встановлення діагнозу. Порушення ліпідного профілю характеризувались переважним збільшенням ЗХ та ЛПНЩ, 10% мали комбіновані порушення ЗХ, ЛПНЩ та ТГ. Пацієнти були розподілені на дві групи: 1-ша група – 24 особи, яким було призначено стандартну гіполіпідемічну терапію та замісну гормональну терапію гіпотиреозу (ЗГТ) L-тироксином у дозах 12,5 – 25 мкг/добу. 2-га група – 30 осіб, що отримували стандартну гіполіпідемічну терапію.

Результати. Згідно отриманим даним, у пацієнтів 1-ї та 2-ої групи протягом першого місяцю терапії спостерігалось поступове зниження загального холестерину (з $7,2 \pm 1,3$ до $6,0 \pm 0,5$ ммоль/л), без вірогідної різниці в темпах досягнення результатів.

Вплив ЗГТ на динаміку ліпідного профілю у хворих 1-ої на відміну від 2-ої групи визначався через 4 тижні після лікування. Після проведеного лікування через 5 тижнів у пацієнтів з 1-ої групи знизився рівень загального холестерину на $1,23 \pm 0,99$, що склало 19%, у пацієнтів 2-ої групи знизився на $1,01 \pm 0,77$, що склало 9% порівняно з вихідними даними. Рівень ХС ЛПВЩ підвищився у пацієнтів обох груп та ХС ЛПНЩ знизився у пацієнтів обох груп після проведеного лікування, але достовірної різниці між цими показниками виявлено не було.

Висновки. При проведенні аналізу даних ліпідного профілю було встановлено, що нормалізація біохімічних показників ліпідного профілю крові у пацієнтів 1-ої групи, що мали ЗГТ, була досягнута через 6 тижнів, на відміну від пацієнтів 2-ої групи, у яких ці показники мали більш повільні темпи нормалізації. Отримані дані підтверджують той факт, що навіть при субклінічному гіпотиреозі наявність метаболічних порушень потребує включення замісної терапії для корекції препаратами тиреоїдних гормонів для корекції дисліпідемій.